

Sparekassen og en enkelt Bank, der er nævnt her i Dag, faar først sin rette Belysning, naar alt fremtræder igennem de Undersøgelser, der foretages af den dertil beskikkede Assessor, Hr. Schou. Naar Sagen foreligger belyst fra alle Sider, er det en Selvfølge, at hvis der er foretaget noget kriminelt eller noget, der berettiger Sparekassen til at gøre Erstatningskrav gældende med Udsigt til at gøre sine Fordringer effektive, er der forbeholdt al mulig Frihed, og jeg har ønsket, at denne Frihed skulde forbeholdes, og at Spørgsmaalet skulde ligge aabent, indtil den retslige Undersøgelse forelaa. Her er altsaa ikke Tale om at dække over noget som helst, ikke paa nogen Maade. Naar det rette Tidspunkt kommer, og alle Sager foreligge tilstrækkeligt oplyste, ja, saa har baade Sparekassen og andre, der maatte finde det forsvarligt, selvfølgelig Ret til at gøre, om saa skal være, Erstatningskrav gældende. Disse Bemærkninger har jeg fundet mig foranlediget til at fremsætte i Anledning af den nævnte Udtalelse af Mindretallet, saaledes som den fremtræder paa Betænkningens anden Side forneden.

For øvrigt har det glædet mig at se, at det Arbejde, der har været gjort i det nedsatte Udvalg, har ført til, at hele Udvalget med Undtagelse af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) er enedes om vigtige Principspørgsmaal angaaende dette Lovforslags Gennemførelse.

Man har ikke ment det rigtigt at modtage Bankernes Tilbud om at yde et Laan paa 5 Mill. Kr., og overfor dette Spørgsmaal vil jeg selvfølgelig forbeholde mig min Stilling. Jeg har ment, at ligesom Staten og Bankerne i sin Tid stod sammen for at afbøde Ulykkerne, som fulgte af Bankkrakket, ligesom Staten og Bankerne var enige om i Fællesskab at garantere de Forpligtelser, som fulgte af Bankernes Fallit eller Tab, saaledes burde Staten og Bankerne ogsaa staa sammen i nogen Maade her, hvor der er Tale om at afbøde Følgerne af den Ulykke, der har ramt Den sjællandske Bondestands Sparekasse, og jeg har ment, at den Omstændighed, at Bankerne gjorde dette Tilbud — selv om jeg erkender, at det er ikke noget stort Tilbud —, dog var en Tilkendegivelse af, at man ogsaa i Forretningsverdenen anser den Ulykke, som vilde afstedkommes ved Den sjællandske Bondestands Sparekasses Fallit, for at være af den Betydning, at den har Indflydelse paa hele vort økonomiske Liv, og at, der altsaa

var Anledning for Bankerne til at være med til at mildne Følgerne af den Ulykke, som ellers vil ske, hvis Sparekassen gaar fallit eller maa likvidere. Udvalget har nu foretrukket at lade Staten yde det omtalte Laan paa 5 Mill. Kr., og hvis Rigsdagen enes derom, er jeg selvfølgelig enig med Udvalget og dets Ordfører i, at det er nok saa nemt og nok saa bekvemt for Sparekassen, naar den kan have Statskassen alene at holde sig til baade med Hensyn til den Understøttelse, der gives, og med Hensyn til det Laan, der ydes, men jeg vil altsaa afvente den videre Forhandling mellem Rigsdagens to Afdelinger angaaende dette Spørgsmaals endelige Løsning.

Udvalget har ligeledes ment, at man kunde lade det Forslag til en Revision af Sparekasselovens § 8, som jeg har tilladt mig at fremsætte, ligge indtil videre og overføre de Bestemmelser, som fandtes i det Forslag, i det her foreliggende Forslag. Man har altsaa fra Udvalgets Side ikke ment, at det var nødvendigt at skabe en almindelig Retsregel som Grundlag for den Nedskrivning, her foreslaas; man mener, at Forholdet her i og for sig er saa ekstraordinært, at man kan se bort fra, at der ikke findes en almindelig Retsregel for en saadan Nedskrivning. Udvalget mener, at det er fuldt ud tilstrækkeligt, naar Lovgivningsmagten er enig om at indføre den omtalte Nedskrivning i det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) har talt med en Jurist, der har en anden Opfattelse, og det er rigtigt, der er Jurister, som have en anden Opfattelse, men naar Lovgivningsmagten er enig i, at man kan se bort fra, at man ikke har en almindelig Retsregel at gaa efter, har jeg ikke noget mod, at man lader denne Sag hvile og kun træffer Bestemmelser i dette ekstraordinære Tilfælde, som her foreligger. Med Hensyn til de stillede Ændringsforslag kan jeg tiltræde de af Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringsforslag. Ændringsforslag til § 1 under Nr. 1 gaar jo ud paa, at man ser bort fra det, som jeg nu sidst talte om: at der ikke gives en almindelig Retsregel for Nedskrivning af Sparernes Tilgodehavende; man er altsaa enig om til dette Forslag at overføre de Bestemmelser, som ellers indeholdtes i det andet af mig fremsatte Forslag. Ændringsforslaget under Nr. 2 gaar ud paa at lade Staten udlaane de 5 Mill. Kr., som Bankerne have tilbudt, og Ændringen under Nr. 3 er kun en Redaktion. Ændringsforslaget under Nr. 4 indfører Bestemmel-